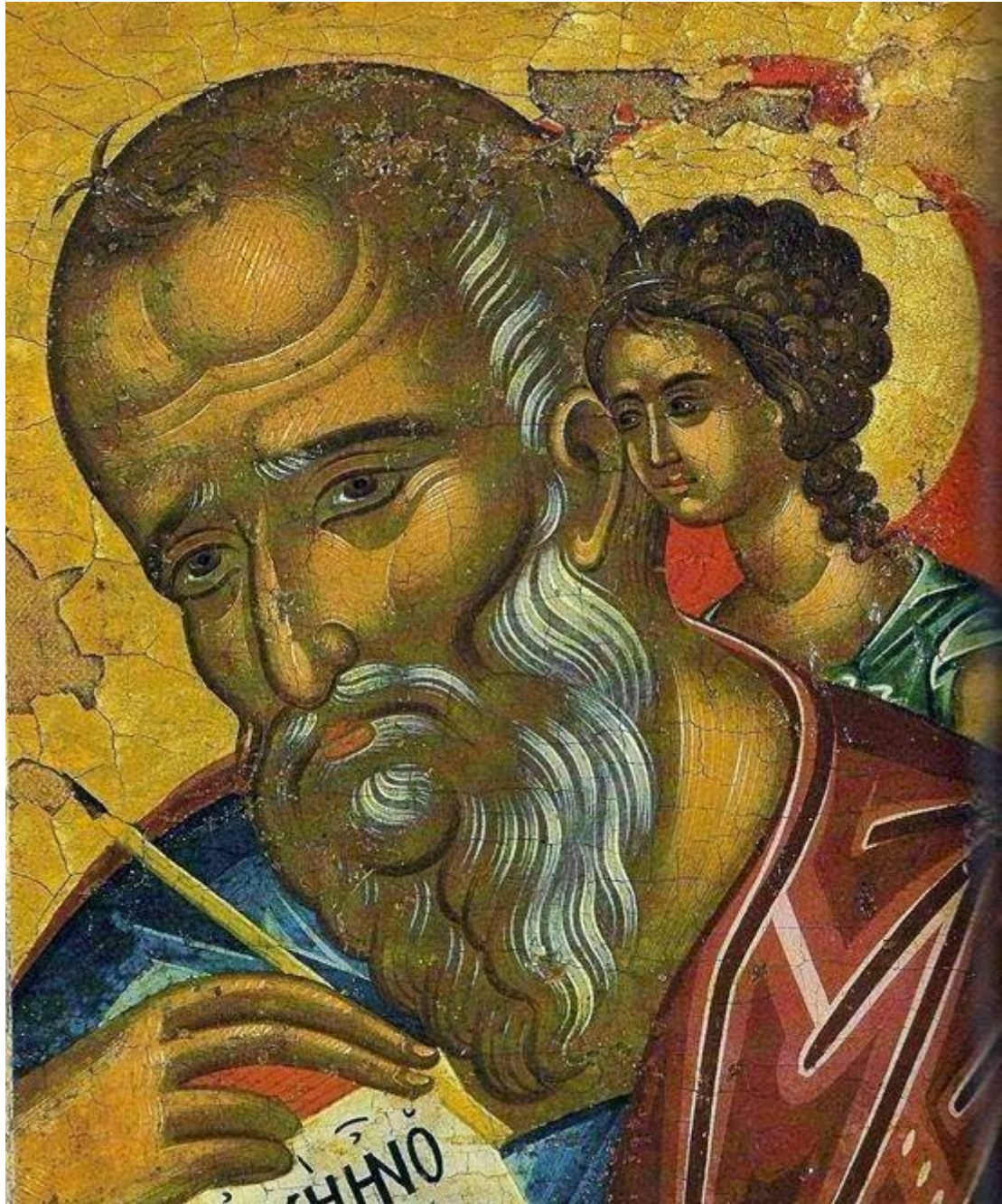
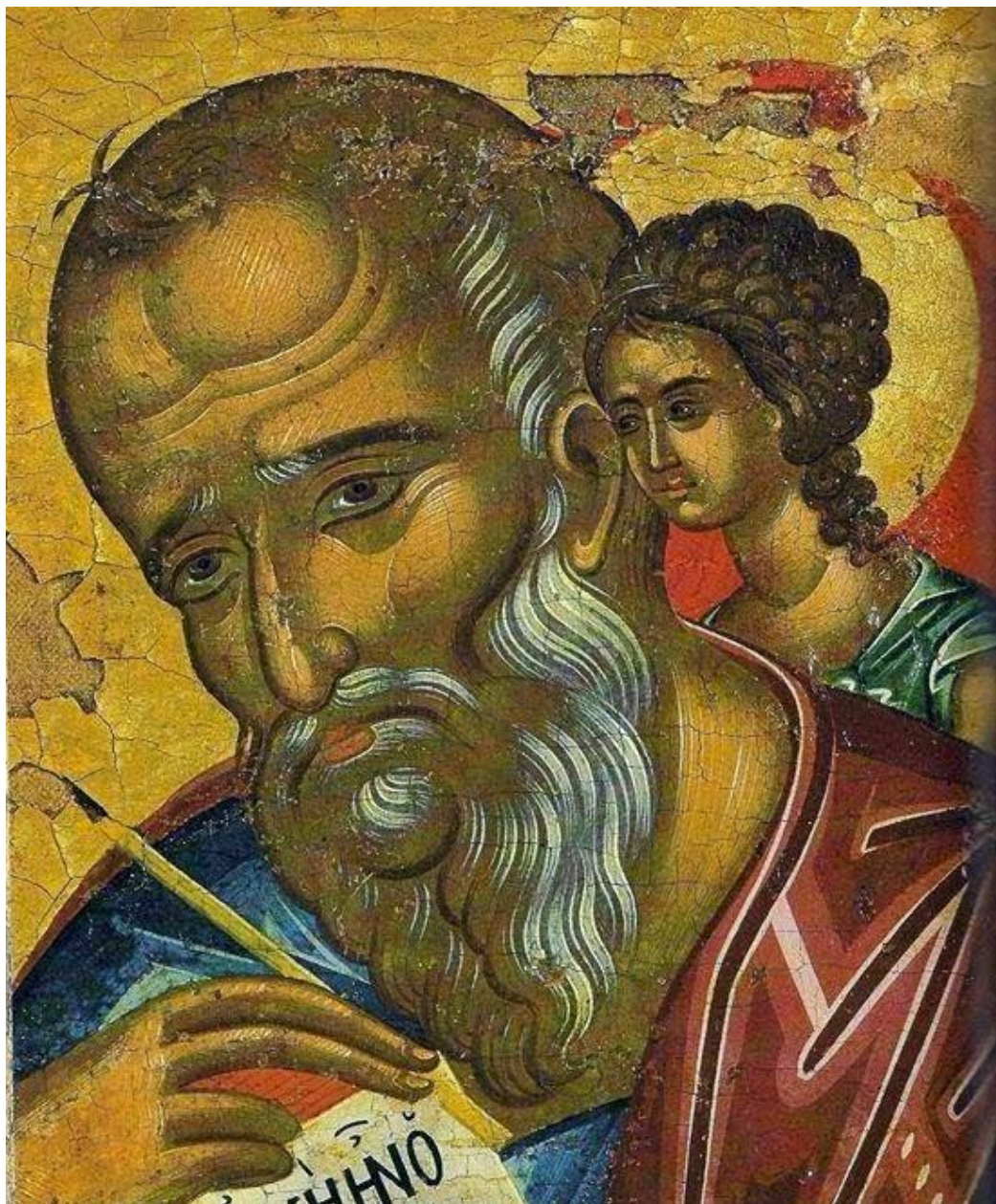

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Αυτά που απεκαλύφθησαν από τον Ευαγγελιστήν Ιωάννην, γίνονται καθ' εκάστην λαμπρότερα!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Απόστολος και Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος.

Ομιλία Β'

«Εν αρχήν ην ο Λόγος (Ιωάν. 1, 1).

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=513973>

Δεν συνέβησαν όμως έτσι τα πράγματα με τον Ιωάννην, διότι ο ιδιώτης αυτός, ο αμαθής, ο οποίος κατήγετο από την Βηθθαϊδά ο υιός του Ζεβεδαίου -διότι, καίτοι οι Έλληνες περιγελούν υπερβολικά την τραχύτητά των ονομάτων, εν τούτοις εγώ εξ αιτίας αυτού δεν θα ομιλήσω περί αυτών με ολιγωτέραν παρρησίαν, διότι όσον το έθνος των θα θεωρήται βάρβαρον από αυτούς και στερούμενον τελείως της ελληνικής μορφώσεως, τόσον λαμπρότερα θα αναδειχθούν τα ιδικά μας· διότι όταν ο βάρβαρος εκείνος και αμαθής λέγη τέτοιας αξίας πράγματα, τα οποία

κανείς από τους επί γης ανθρώπους εγνώρισε ποτέ, όταν όχι μόνον λέγη, αλλά και πείθει, καίτοι και το πρώτον αν συνέβαινε μόνον, θα ήταν μεγάλο το θαύμα, όταν μαζί με αυτό και άλλο εκτός από αυτό παρέχη μεγαλυτέραν απόδειξιν, ότι τα λεγόμενα είναι θεόπνευστα, το γεγονός, δηλαδή, ότι όλοι οι ακούοντες πιστεύουν διά παντός, ποίος δεν θα θαυμάση την ενυπάρχουσαν εις αυτόν θείαν δύναμιν;

Και είναι ασφαλώς και αυτή, καθώς είπα, μεγίστη απόδειξις ότι τίποτε εξ ιδίων δεν νομοθετεί -αυτός λοιπόν ο βάρβαρος με την συγγραφήν μεν του Ευαγγελίου κατέλαβεν όλην την οικουμένην, με την σωματικήν του δε παρουσίαν εκυριάρχησεν εις αυτήν την καρδιά της Μικράς Ασίας, όπου κατά την αρχαιότητα επιλοσόφουν όλοι οι Έλληνες φιλόσοφοι.

Απ' εκεί έκτοτε είναι φοβερός εις τους δαίμονας, καθόσον λάμπει και ακτινοβολεί μεταξύ αυτών των εχθρών και διαλύει το σκοτάδι τους και καταστρέφει αυτήν την ακρόπολιν των δαιμόνων. Με την ψυχήν του δε ανεχώρησε προς τον χώρον εκείνον, ο οποίος αρμόζει εις αυτόν που επραγματοποίησε τέτοια έργα.

Και έσβησαν μεν και εξηφανίσθησαν όλα όσα εδιδάχθησαν από τους Έλληνας φιλοσόφους, ενώ αυτά που απεκαλύφθησαν από τον Ιωάννην, γίνονται καθ' εκάστην λαμπρότερα*!

Αφ' ότου ενεφανίσθησαν και εδίδαξαν και αυτός και οι υπόλοιποι αλιείς, εσίγησαν τα υπό του Πλάτωνος και του Πυθαγόρα διδαχθέντα -καίτοι εφείνοντο προηγουμένως να υπερέχουν και κυριαρχούν- εκείνους δε ούτε εξ ονόματος γνωρίζουν οι πολλοί.

Και τούτο παρ' όλον που ο Πλάτων, καθώς λέγουν, προσεκλήθη και ήλθεν εις επαφήν και με ηγεμόνας και συνεργάσθη μαζί τους και μαθητάς είχε πολλούς και εις την Σικελίαν εταξίδευσεν, ο δε Πυθαγόρας, αφού κατέλαβεν την Μεγάλην Ελλάδα, εφεύρε και έθεσεν εις εφαρμογήν μύρια είδη μαγείας.

Διότι η συνομιλία με με βόδια -και αυτό λέγουν ότι έκαμε εκείνος- τίποτε άλλο δεν ήταν παρά πράξις μαγείας.

Και αυτό είναι φανερόν μάλιστα εξ αυτού, καθ' όσον εκείνος, ο οποίος συνωμιλούσε κατ' αυτόν τον τρόπον με άλογα ζώα το ανθρώπινον γένος σε τίποτε δεν ωφέλησε, μάλιστα δε και μεγάλως έβλαψε.

Παρ' όλον δε ότι η ανθρωπίνη φύσις ήταν περισσότερο κατάλληλος διά τον φιλοσοφικόν λόγον, εν τούτοις εκείνος, καθώς λέγουν, συνωμιλούσε με αετούς και βόδια γοητεύων αυτά.

Έτσι ούτε την άλογον φύσιν έκαμε λογικήν -ούτε άλλωστε είναι δυνατόν τούτο σε άνθρωπον- αλλά με μαγικές πράξεις εξαπατούσε τους ανοήτους και αφού παρέλειψε να διδάξη εις τους ανθρώπους κάτι από τα ωφέλιμα, edίδαξεν ότι ήταν το ίδιο πράγμα να φάγη κανείς κουκιά και τας κεφαλάς των προγόνων και έπειθε τους παρακολουθούντας αυτόν, ότι η ψυχή του διδασκάλου εγένετο άλλοτε μεν θάμνος, άλλοτε κόρη και άλλοτε ψάρι.

Άραγε δικαίως και ευλόγως δεν εχάθησαν όλα εκείνα και εξηφανίσθησαν τελείως; Ευλόγως και συμφώνως προς την λογικήν.

Αλλά δεν είχαν την ιδίαν τύχην τα δόγματα του ιδιώτου και αγραμμάτου τούτου [ο Ευαγγελιστής Ιωάννης], αλλά Σύροι, Αιγύπτιοι, Ινδοί, Πέρσαι και Αιθίοπες και αναρίθμητα άλλα έθνη, αφού μετέφρασαν εις την ιδικήν τους έκαστος γλώσσαν τα υπ' αυτού εισαχθέντα δόγματα, έμαθαν να φιλοσοφούν άνθρωποι βάρβαροι.

Σημείωμα μεταφραστή: Ο Ιερός Χρυσόστομος δεν απορρίπτει την αρχαίαν φιλοσοφίαν και δεν αρνείται την αξία της. Απορρίπτει το ειδωλολατρικόν πνεύμα των αρχαίων και τας παραδοξότητες, εις τας οποίας, πράγματι, τούτο κατήνησεν.

Ό,τι πρωτίστως τον ενδιαφέρει είναι η αγία χριστιανική ζωή, ο ανώτερος ηθικός χριστιανικός βίος, υπέρ του οποίου αγωνίζεται και μοχθεί. Απορρίπτει συνεπώς, ό,τι αντιβαίνει προς την ημετέραν φιλοσοφίαν, την χριστιανικήν πίστιν. Ο ίδιος άλλωστε και κλασικήν μόρφωσιν είχε και πλουσίαν χρήσιν αρχείων συγγραφέων έκαμνε.

Από τον τόμο Ιωάννου Χρυσοστόμου έργα, τόμος 71, «Υπόμνημα εις το κατά Ιωάννην Ευαγγέλιον, Ομιλίες Α' - ΙΖ', κεφάλαιο 1», της Βιβλιοθήκης των Ελλήνων, σειράς Άπαντα των Αγίων Πατέρων, του Ελληνικού Εκδοτικού Οργανισμού. Κείμενο Γ. Καρυοφίλης, μετάφραση Παναγιώτης Μπιτσάκος.